

кътъ (предната стража) стигна въ Бунаръ Хисаръ. Тукъ той трѣбваше да заеме неподвижната охрана на колоната, и затова къмъ 19 часа вече разстави стражеви постове. Западно отъ чифлика Теке и северно отъ шосето зае 1-а дружина, южно отъ същото шосе, по височинитѣ източно отъ Бунаръ Хисаръ, зае 2-а дружина. Съ патрули бѣ установена свръзката съ лѣвата странична стража на дивизията (4/18-а дружина), която бѣ стигнала до разв. Авренъ въ 18 часа и 30 мин., и се бѣ спрѣла тукъ да ношува въ боенъ редъ. Не можа да се влѣзе въ свръзка, обаче, съ 1-а бригада, която бѣ заминала къмъ с. Карагачъ.

Главнитѣ сили на Предната охрана (Бригадата) ношуваха на бивакъ северозападно отъ Бунаръ Хисаръ.

Походътъ къмъ Бунаръ Хисаръ, поради лошитѣ пѣтни условия и голѣмата му продължителностъ, бѣше доста уморителенъ, обаче, следъ почивката въ Лозенградъ, трудноститѣ леко се преодоляваха, и хората можахъ да стигнатъ на опредѣленото мѣсто съ запазени сили.

Презъ време на похода Полкътъ не срещна противникъ. Забелязани бѣха само турски слаби разезди, които кръстосваха по хълмоветѣ източно отъ Карагачската рѣкичка. Въ Бунаръ Хисаръ узнаха, че 10-а гранична дружина (капитанъ Сотировъ), съставена въ по-голѣмата си часть отъ опълченци, въоръжени съ Бердани, е водила този день бой по височинитѣ северно отъ Бунаръ Хисаръ съ противникъ, който е ималъ и артилерия. Това е билъ турскиятъ полкъ Болу, който, настѣпващъ отъ Виза къмъ Бунаръ Хисаръ и Лозенградъ, за да прибере изоставената артилерия, завързалъ бой съ 10-а гранична дружина.

Забележка. — 10-а гранична дружина отъ 11 часа до вечерта е отблъснала нѣколко опита на Турския полкъ да атакува, а къмъ 18 часа сама преминала къмъ нападение на противника и го е отхвърлила къмъ Виза. На полесражението турцитѣ оставили около 400 убити, ранени и пленени, а дружината дала само 35 убити и 35 ранени.

Между това, капитанъ Сотировъ узналъ, че около Соуджакскитѣ лозя имало цѣла турска дивизия — около 5,000 души. Опасявайки се при това положение за своя лѣвъ флангъ и за тила си, той отстѣпилъ на удобна позиция при с. Яна, като въ Бунаръ Хисаръ оставилъ само една стража. Противникътъ, обаче, не настѣпилъ, и, благодарение на това, градътъ останалъ въ български рѣце до пристигането на 5-а дивизия.

*

На 15-и октомврий сутринята турскитѣ и българскитѣ войски, действащи въ Източна Тракия, се намираха въ следното положение (Скица № 10):

а) Турската източна армия на Абдулахъ паша — на позиция по лѣвия брѣгъ на р. Карагачъ дере, въ следния редъ:

IV корпусъ, съ части отъ други корпуси, — на висотитѣ източно отъ гр. Люле Бургасъ.